

Wim Heldens' Heroes

De betekenis van de modellen in Heldens' realisme
The significance of the models in Heldens' realism

tekst: John Borstlap

GALERIE MOOIMAN MALE-ART

Studio in Amsterdam, 7 februari 2022: Wim Heldens and 'Emeka'

Wim Heldens and Dutch Realist painting

In de loop van de 16e en 17e eeuw ontwikkelde de schilderkunst in de Lage Landen – zoals Nederland toen heette – een originele vorm van realistische schilderkunst. Het land bevrijdde zich van de Spaanse overheersing in een lange oorlog van 1568 tot 1648 en schiep een typisch burgerlijke samenleving, met een prins symbolisch aan het hoofd maar voornamelijk geregeerd door vertegenwoordigers van de burgerij. Deze onafhankelijkheidsoorlog had een grote invloed op de nationale identiteit: grote buurlanden werden verdacht, individuele vrijheid en ondernemerschap werden aangemoedigd. Het ontbreken van een hofcultuur, samen met een toenemende algemene welvaart in de 17e eeuw, toen Nederland een zeer belangrijke factor was in de Europese handel en politiek, maakte een hoogst individuele en burgerlijke kunst mogelijk.

Opdrachten voor schilderijen kwamen niet zozeer van een kerk of overheid, maar voornamelijk van individuele burgers, vaak rijke kooplieden. Maar ook mensen uit de lagere middenklasse gaven een opdracht of kochten schilderijen: bezoekers uit het buitenland

In the course of the 16th and 17th century, painting in the Low Countries - as the Netherlands were then called – developed an original type of realist painting. The country liberated itself from Spanish rule in a long war from 1568 till 1648 and settled for a typical bourgeois nation, with a prince symbolically at its head but mainly ruled by representatives of the citizens. This war for independence made a deep impact upon national identity: great neighbouring nations were suspect, individual freedom and enterprise encouraged. The absence of a court culture, together with an increasing general wealth during the 17th century when the Netherlands were a very important factor in European trade and politics, made a highly individual and bourgeois art possible.

Commissions for paintings did not come from a powerful church or court, but from individual citizens, often wealthy merchants. But also lower middle-class people commissioned or bought paintings: visitors from abroad observed, to their astonishment, that high-

merkten tot hun verbazing dat schilderijen van hoge kwaliteit een normaal en gebruikelijk sieraad waren in bakkerijen, slagerijen, herbergen en in elk huishouden dat, voor een mooi interieur, wat geld te besteden had. Bij de rijke kooplieden waren portretten populair en bij de midden- en lagere klassen was er veel vraag naar afbeeldingen uit de omgeving van hun dagelijks leven: straattaferelen, interieurs en alle plekken waar mensen samenkwamen. Schilderijen werden al met al gezien als een verstandige investering: in tijden van economische tegenspoed kon men ze altijd weer verkopen.

Zo ontstond een typische traditie, waarin afbeeldingen uit het werkelijke leven de omgeving en sociale status van de koper weerspiegelden. Terwijl onderwerpen vaak nogal alledaags en bescheiden waren, konden in de handen van een echte meester de schilderkunstige kwaliteiten tot Olympische hoogten stijgen, zoals de werken van Rembrandt, Vermeer, Hals, Van Mieris, Heda, Steen, Ter Borch, Metsu, Cuyp, Van Ruysdael, Van de Velde en Kalf laten zien. Kenmerkend is dat sommige van de schilders hun eigen,

quality paintings were a normal and common ornament in bakeries, butcher shops, inns, and in any household which had some money to spend on a nice interior. With the rich merchants, portraits were popular, and with the middle- and lower classes, imagery from the environment of their daily life were much in demand: street scenes, interiors, and all places where people got together. Paintings were, all in all, considered as a sane investment: one could always sell them in times of economic difficulties.

Hence, a typical tradition was born, in which real life depictions mirrored the buyer's environment and social status. While subjects could be rather pedestrian and unassuming, in the hands of a real master the pictorial qualities could rise to Olympic heights, as the works of Rembrandt, Vermeer, Hals, Van Mieris, Heda, Steen, Ter Borch, Metsu, Cuyp, Van Ruysdael, Van de Velde and Kalf demonstrate. Characteristic is that some of the painters depicted their own, personal environment, sometimes even restricted to their own rooms as

persoonlijke omgeving afbeeldden, soms zelfs beperkt tot hun eigen kamer zoals bij Vermeer. Deze traditie vervaagde aan het einde van de 17e eeuw toen, met de opkomst van Frankrijk als belangrijke culturele invloed, schilders begonnen te voldoen aan de toenemende vraag naar 'chique' schilderkunst, niet besmet met de 'vulgariteit' van het dagelijks leven, volgens de mode van het Franse hof.

In de 18e eeuw bereikte de Nederlandse schilderkunst een relatief dieptepunt om in de loop van de tweede helft van de 19e eeuw weer op te krabbelen. Het genre van de 'omgevings-realistische schilderkunst' werd af en toe weer opgenomen en hield zich sindsdien als een typisch maar marginaal fenomeen in stand, totdat het modernisme in de 20e eeuw het definitief leek weg te zetten in het 'museum van het verleden'. Maar na de Tweede Wereldoorlog verscheen de realistische schilderkunst weer als een subversieve tegenbeweging, uit protest tegen de 'officiële' abstracte schilderkunst en conceptuele kunst, die zijn weg vond naar buitenlandse verzamelaars en galerieën. Henk Helmantel, Matthijs Röling en vele andere kunstenaars negeerden de 'officiële' mode en volgden hun eigen creatieve instincten; genres als portretten, interieurs en

in Vermeer. This tradition faded away at the end of the 17th century when, with the rise of France as a cultural force, painters began to meet the increasing demand of 'chique' painting, not tainted with the 'vulgarity' of daily life, following the fashions of the French court.

In the 18th century, Dutch painting reached a relatively low ebb only to be revived in the course of the second half of the 19th century. The genre of 'environmental realist painting' was occasionally taken-up again, and sustained itself since then as a typical but marginal phenomenon, until modernism in the 20th century seemed to seal it definitely to the 'museum of the past'. But after the Second World War, realist painting again appeared as a subversive counter-movement, in protest to the 'official' abstract painting and conceptual art, finding its way to foreign collectors and galleries. Henk Helmantel, Matthijs Röling, and many other artists ignored the mainstream fashions and followed their own creative instincts; genres like portraits, interiors and still-lives could apparently still

stillevens konden blijkbaar nog steeds een onuitputtelijke bron van individuele interpretatie bieden. De officiële musea, die de internationale trends van de conceptuele kunst graag volgen, negeren tot op de dag van vandaag de hernieuwde opkomst van de Nederlandse realistische kunst, zich niet bewust van de geleidelijke verandering die momenteel plaatsvindt in de westerse kunstwereld, waar realistische kunst van welke aard dan ook op veel plaatsen al een geaccepteerde optie is, naast alle andere opties.

In de hedendaagse kunstscene van Nederland neemt het werk van de Amsterdamse schilder Wim Heldens een eigen positie in. Toen hij begreep dat de hernieuwde opkomst van realistische kunst als tegenbeweging nieuwe perspectieven bood, en zich realiseerde dat zijn belangrijkste interesse de *human condition* was en het leven om hem heen, ontdekte hij al snel dat zijn talenten zich het beste ontwikkelden in het portretgenre en de context van het dagelijks leven, en hij neemt daarmee een oud-Hollandse traditie op. Maar hoewel veel van zijn techniek traditioneel is, is de beeldtaal eigentijds, en het is in deze combinatie van het 'oude' en het 'nieuwe' dat Heldens zijn originaliteit vond.

offer inexhaustible variation and individual interpretation. The official museums however, keen on following international trends of conceptual art, to this day prefer to ignore the re-emergence of Dutch realist art, oblivious of the gradual change currently occurring in the Western art world where realist art of any kind is at many places already an accepted option, next to all the other options.

The work of Wim Heldens occupies an individual place in the contemporary art scene of the Netherlands. Understanding that the re-emergence of realist art as a counter movement to modernism was opening-up new perspectives, and realising that his main interest was the human condition and life as it unfolded around him, he quickly discovered that his talents could best develop in the portrait genre and the context of ordinary life, thereby picking-up an old Dutch tradition. But although much of his technique is traditional, the imagery is contemporary, and it is in this combination of the 'old' and the 'new' that Heldens found his originality.

Wim Heldens werd in 1954 geboren in Sittard (Limburg). Van jongs af aan toonde hij een obsessieve fascinatie voor het tekenen; toen hij zich aanmeldde bij verschillende academies, kon hij al een indrukwekkend oeuvre laten zien. Toch werd zijn ongewone talent niet herkend en werd hij niet toegelaten. Teleurgesteld maar vastberaden, meldde hij zich in 1974 aan bij de Kunstacademie in Frankfurt (Duitsland) en werd meteen aangenomen. Maar toen het goede nieuws kwam, was hij net naar Amsterdam verhuisd en besloot hij, nu hij zijn waarde voor zichzelf had bewezen, liever zijn eigen weg te gaan.

Heldens leefde van portret-opdrachten en ontwikkelde het genre als een middel om de *human condition* op een meer algemene manier te verkennen. Terwijl om hem heen de modernistische revolutie geleidelijk werd geaccepteerd als een algemene, verplichtende norm, verkende Heldens renaissancetechnieken en drie- en tweedimensionale structuren, inclusief abstracte patronen (de invloed van de abstractie in de structuur is bij Heldens altijd heel dicht onder de oppervlakte). Ook fascineerde hem de behandeling van licht door meesters van de Nederlandse 17e eeuwse schilderkunst zoals

Wim Heldens was born in 1954 in Sittard, in the south of the Netherlands. He showed an obsessive fascination with drawing from an early age and when he applied to various academies, he already had an impressive body of work. Nevertheless, his unusual talent was not recognized and he was not admitted. Disappointed, but still determined, he applied to the Kunstacademie in Frankfurt (Germany) in 1974 and was immediately accepted. But when the good news came, he had just moved to Amsterdam and decided that, now he had proven his worth to himself, he preferred to go his own way.

Making a living from portrait commissions, Heldens developed the genre as a means to explore the human condition in a more general way. While around him the modernist revolution was gradually being accepted as a general, prescriptive norm, Heldens explored renaissance techniques and three- and two-dimensional form, including abstract structural patterns (the influence of abstract notions of form is always very close under the surface). Also, the treatment of light by

Vermeer, Terborch en Nicolaes Maes. Hij werd al snel gevraagd voor tentoonstellingen in galleries in Nederland. Diverse reizen naar Italië in de jaren zeventig waren een grote stimulans; de sterkste indruk in deze jaren was het psychologisch dramatische werk van Caravaggio.

De ontdekking van de kunstwereld in New York opende een nieuw veld van stimulans en ervaring. In de periode 1990-1995 verdeelde Heldens zijn tijd tussen New York en Amsterdam, waarbij hij zich gemakkelijk mengde in de levendige Amerikaanse artistieke gemeenschap, waar hij binnen een paar maanden zijn werk kon laten zien in de Henoeh Gallery in SoHo, later gevolgd door een expositie in de Ganymede Gallery en de Open Studio PS122, beide in New York City. De grote verscheidenheid aan verschillende trends – van abstract via popart tot fotorealisme – die hij zag in East Village, waar hij een studio had, gaf hem de innerlijke vrijheid en het vertrouwen om zijn psychologisch realisme verder te ontwikkelen. Hij beschouwde zijn persoonlijke stijl als een mogelijk alternatief voor abstract expressionisme, popart, conceptuele kunst en de trends in hun kielzog, die voor hem veel geloofwaardigheid hadden verloren. Hij schilderde verschillende portretten in opdracht, onder meer voor

masters of Dutch 17th century painting like Vermeer, Terborch and Nicolaes Maes held his fascination. He began to be asked regularly for exhibitions in galleries in the Netherlands. Various trips to Italy in the seventies were a great stimulation; the strongest impression in these years was the psychologically dramatic work of Caravaggio.

The discovery of the art world in New York opened a new field of stimulation and experience. In the period 1990-95 Heldens divided his time between New York and Amsterdam, easily mixing in the exciting American artistic community where he, within a couple of months, saw his work on show at the Henoeh gallery in SoHo, later to be followed with exposure at the Ganymede Gallery and the Open Studio PS122, both in New York City. The wide variety of different trends – from abstract via pop art to photo realism – which he saw in East Village, where he had a studio, gave him the inner freedom and confidence to pursue and further develop his psychological realism. He considered his personal style as a possible alter-

de verzamelaar Raymond Saroff, die een indrukwekkende collectie Amerikaanse inheemse kunst bezit. In 1995 nam Heldens samen met Janet Fish, Gregory Gillespie, Paul Cadmus, Claudio Bravo en Michael Leonard deel aan de tentoonstelling *Representation Represented* in het Arnot Museum in Elmira (NY), waar Heldens' bijdrage veel aandacht trok.

Vanaf 1995 richtte Heldens zich steeds meer op Amsterdam waar geleidelijk meer vraag ontstond naar zijn doeken. Later maakte hij in toenemende mate meer 'vrij werk', dat wil zeggen: niet in opdracht, om zich te kunnen concentreren op een meer veelzijdige uitdrukking van menselijk drama in het hedendaagse leven. De psychologie achter zijn werk werd gaandeweg complexer en dubbelzinniger, kleuren intenser, clair-obscur opvallender – en dat alles samen met een zich voortdurend ontwikkelende techniek.

In zijn effectieve transformatie van een oude traditie toont Heldens de mogelijkheid om de schilderkunst te herwinnen als een geheel hedendaagse kunst, maar geworteld in de continuïteit van de

native to abstract expressionism, pop art, conceptual art and the trends in their wake, which for him had lost most of their credibility. He painted various portraits in commission, among others for the collector Raymond Saroff, who possesses an impressive collection of American native art. In 1995 Heldens participated in the exhibition 'Representation Represented' in the Arnot Museum in Elmira (NY) together with Janet Fish, Gregory Gillespie, Paul Cadmus, Claudio Bravo and Michael Leonard, where Heldens' contribution drew much attention.

From 1995 onwards, Heldens increasingly focussed on Amsterdam where he found his canvasses more and more in demand. In later years, he increasingly embarked upon free, i.e. not commissioned, paintings, to be able to concentrate upon a more versatile expression of human drama in contemporary life. The psychology behind his work gradually became more complex and ambiguous, colours more intense, clair-obscur more striking – all along with a continuously developing technique.

mimetische expressie van de menselijke ervaring. De Nederlandse schilderkunst leeft weer... en laat ons de wereld zien zoals die is, en altijd zal zijn, als een veld van menselijke interactie en betekenis.

COLLECTIES

Het werk van Wim Heldens is te vinden in collecties over de hele wereld, waaronder de collectie van de Bank Nederlandse Gemeenten in Den Haag, de AMC Collection in Amsterdam, Museum De Domijnen in Sittard, de National Portrait Gallery in Londen, MEAM in Barcelona, het Arnot Art Museum in Elmira (New York), de Howard Tullman Collection in Chicago, Yongmei Cultural Art Foundation, Taiwan, en verschillende privécollecties in de VS, Engeland, Australië, Schotland, Zwitserland, Duitsland, Turkije, Italië en Nederland.

PRIJZEN

In 1998 won Wim Heldens de Menena Joy Schwabe Award van de Royal Society of Portrait Painters (Mall Galleries/National Portrait Gallery) in Londen; in 2000 ontving hij een beurs van het Fonds voor de Beeldende Kunsten, Vormgeving en Bouwkunst in Amsterdam.

In his effective transformation of an old tradition, Heldens shows the possibility of regaining painting as an entirely contemporary art, but rooted in the continuity of mimetic expression of human experience. Dutch painting is alive again... and shows us the world as it is, and always will be, as a field of human interaction and meaning.

COLLECTIONS

The work of Wim Heldens can be found in collections all over the world, among which the collection of the Bank Nederlandse Gemeenten in The Hague, the AMC Collection in Amsterdam, Museum De Domijnen in Sittard, the National Portrait Gallery in London, MEAM in Barcelona, the Arnot Art Museum in Elmira (New York), the Howard Tullman Collection in Chicago, Yongmei Cultural Art Foundation, Taiwan, and various private collections in the USA, England, Australia, Scotland, Switzerland, Germany, Turkey, Italy and The Netherlands.

In 2011 won Wim Heldens de prestigieuze Eerste Prijs van de BP Portrait Award van de National Portrait Gallery in Londen, waardoor zijn werk bij een veel groter publiek onder de aandacht kwam.

In 2008, 2010, 2015, 2017, 2019 en 2022 werd Heldens' werk geselecteerd door het European Museum of Modern Art (MEAM) in Barcelona, in 2015 met een 'eervolle vermelding'; in 2021 werd zijn schilderij 'Squatter Jesus' geselecteerd voor de tentoonstelling MOD Portrait, eveneens in MEAM. In 2021 verwierf de Yongmei Cultural Art Foundation, een particulier museum in Taipei (Taiwan), een aantal vroegere werken van Heldens; in datzelfde jaar werd zijn portret van een oude

AWARDS

In 1998 Wim Heldens won the Menena Joy Schwabe Award of the Royal Society of Portrait Painters (Mall Galleries/National Portrait Gallery) in London; in 2000 he was awarded a grant from the Fonds voor de Beeldende Kunsten, Vormgeving en Bouwkunst in Amsterdam. In 2011, Wim Heldens won the prestigious First Prize of the BP Portrait Award of the National Portrait Gallery in London which brought his work to the attention of a much wider public.

In 2008, 2010, 2015, 2017, 2019 and 2022 Heldens' work was selected by the European Museum of Modern Art (MEAM) in Barcelona, with a 'honorable mention' in 2015; in 2021 his painting 'Squatter Jesus' was selected for the MOD Portrait exhibition, also at MEAM. In

Blue Hair & Braces, 40 x 45 cm, 1998
Menena Joy Schwabe Award, Mall Galleries
National Portrait Gallery London

Distracted, 75 x 55 cm, 2011
First Prize BP Portrait Award 2011
National Portrait Gallery London

Afrikaanse vrouw 'Jajja' geselecteerd voor de MOD Portrait Exhibition in Zaragoza in 2022, waarna het te zien zal zijn in het MEAM in Barcelona.

Heldens is één van die kunstenaars die vanaf het begin weten wat ze willen bereiken. Schilderen is voor hem een psychologische analyse, een verhaal van de menselijke levenservaring. Zijn realisme, dat geworteld is in de renaissance-schilderkunst en in het bijzonder de 17e eeuwse Nederlandse realistische traditie, geeft vorm aan de menselijke conditie in het moderne leven en benadrukt tegelijkertijd de continuïteit van een boeiende en in de 21e eeuw nog steeds belangrijke mimetische traditie.

2021 the Yongmei Cultural Art Foundation, a private museum in Taipei (Taiwan), acquired a number of Heldens' earlier works; in the same year his portrait of an old African woman 'Jajja' was selected for the MOD Portrait Exhibition in Zaragoza in 2022, after which it will be on view in the MEAM in Barcelona.

Heldens is one of those artists who know from the beginning what they want to do. For him, painting is a psychological analysis, a narrative of human life experience. His realism, which is rooted in renaissance painting and the 17th century Dutch realist tradition in particular, gives form to the *human condition* in modern life while stressing the continuity of a valid and, in the 21st century, important pictorial tradition.

Antonie, 40 x 45 cm, 1990

Antonie Kamerling

Dit portret van een jonge Nederlandse acteur, een vrij vroeg werk van Heldens, toont een jongeman in een peinzende, nogal nihilistische stemming. Heldens leerde hem bij toeval kennen, als jongeman voordat hij aan een acteercarrière begon, en werd gegrepen door de dromerige maar ook nogal eenzame uitdrukking op het gezicht. Later pleegde Kamerling in zijn 44e jaar zelfmoord, na een succesvolle carrière in het theater, in vele films en tv-series, lijdend aan een bipolaire stoornis. Het vage waas van licht over het hele gezicht en het haar onderstreept het contrast tussen uiterlijk en innerlijke eenzaamheid, één van de vele tegenstellingen van de *human condition*.

This portrait of a young Dutch actor, a rather early work by Heldens, depicts a youth in a pensive, rather nihilistic mood. Heldens got to know him by chance, as a youth before he embarked upon an acting career, and was caught by the dreamy but also rather lonely expression on the face. Later-on, Kamerling committed suicide in his 44th year, after a successful career in the theatre, in many films, and TV series, suffering from a bipolar disorder. The touch of lightness all over the face and hair underlines the contrast between outer appearance and inner loneliness, one of the many contradictions of the human condition.

The Mirror, 200 x 210 cm, 2000/2001

The Mirror

Het 'verhaal' van **The Mirror** – weer een groot formaat – wordt snel ontcijferd: een mannelijk stel omhelst elkaar in de hoek van een te restaureren kamer, wordt uitgelachen door een tiener en trekt de toeschouwer in het tafereel met zijn gebaren. Achter de jongen geeft een nogal grote dame (of is het een travestiet?) een reprimande. In een spiegel zien we enkele andere mensen, schijnbaar onderdeel van de scène, een werkende man (ook lachend) en een andere jongen die hem berispt, waardoor de scène zelf wordt gespiegeld met andere hoofdrolspelers. Bovenin de spiegel vertegenwoordigt een idyllisch tafereel zoëts als een harmonieus leven. Het hele tafereel ademt beweging en leven en lijkt

een momentopname. Het perspectief trekt de kijker naar binnen, net als het vergezicht door de spiegel waar we de dingen op veel kleinere schaal zien. De vloer met de vierkante tegels voegt beweging toe aan onze focus en wijst naar het centrum van de voorstelling, het paar in de hoek. De asymmetrische opstelling en balans van vormen en kleuren is complex en toch natuurlijk; de tiener lijkt bijna uit het beeld te leunen. Dit schilderij laat niemand onberoerd: eenmaal gezien staat het op het netvlies gebrand.

Dit schilderij is voor het eerst geëxposeerd op Art Breda in 2016.

The 'story' of **The Mirror** – again a big format – is quickly deciphered: a male couple embracing in the corner of a room which is being restored, is being laughed at by a teenager, drawing the viewer into the scene with his gestures. Behind the boy a rather big lady (or is it a transvestite?) administers a reprimand. In a mirror we see some other people, apparently part of the scene, a working man (laughing as well) and another boy rebuking him, thus mirroring the scene itself with other protagonists. At the top of the mirror, an idyllic scene represents something like a harmonious life. The whole scene breathes movement and life and seems to be a snapshot.

The perspective draws the viewer in, as does the vista through the mirror where we see things on a much smaller scale. The floor with the square tiles adds movement to our focus and points to the centre of the scene, which is the couple in the corner. The asymmetrical arrangement, and balance of forms and colours, is complex yet natural; the teenager seems almost leaning out of the picture. This painting leaves nobody untouched: seen once, it is burned on the retina.

This painting was exhibited for the first time at Art Breda in 2016.

The Collectors, 125 x 140 cm, 2017

The Collectors / Distracted

In 2011 won Heldens de Eerste Prijs van de BP Award van de National Portrait Gallery met het portret **Distracted**, een afbeelding van een jongeman wiens aandacht, terwijl hij iets schrijft, wordt afgeleid door iets buiten de lijst. Bij de prijs was inbegrepen een opdracht om een portret te schilderen van iemand die belangrijk is of was voor de Britse samenleving. De keuze viel op Sir Harry en Lady Djanogly, bekende kunstverzamelaars, die een grote bijdrage hadden geleverd aan de NPG. De afbeelding is een dubbelportret van het paar, met een scène waarin hun dochter hen een tekening toont van de bekende Britse schilder Lucien Freud, die misschien in aanmerking komt voor hun collectie. De complexe structuur, waarbij de spiegel dynamiek aan de ruimte toevoegt, is rijkelijk met vierkanten voorzien, wat bijdraagt aan de sterke suggestie van diepte.

Distracted: Eerste Prijs BP Portrait Award 2011, National Portrait Gallery Londen

The Collectors: Lady Carol & Sir Harry Djanogly

Collectie National Portrait Gallery, London, United Kingdom

Distracted, 75 x 55 cm, 2011

In 2011 Heldens won the First Prize of the BP Award of the National Portrait Gallery with the portrait **Distracted**, an image of a young man whose attention, while writing something, is distracted by something outside the frame. Included with the prize was a commission to paint a portrait of someone who is or was important for British society. The choice fell on Sir Harry en Lady Djanogly, well-known art collectors, who had contributed greatly to the NPG. The image is a double portrait of the couple, depicting a scene where their daughter shows them a drawing by well-known British painter Lucien Freud, to be considered for their collection. The complex structure, with the mirror adding dynamism to the space, is saturated with squares which contributes to the strong suggestion of depth.

Distracted: First Prize BP Portrait Award 2011, National Portrait Gallery Londen

The Collectors: Lady Carol & Sir Harry Djanogly

Collection National Portrait Gallery, London, United Kingdom

Jajja (Grandmother), 45 x 45 cm, 2021

Musanje Solomon and Grandma

In 2020 nam Heldens het op zich om een jonge wees in Oeganda te ondersteunen, een jongen die tot de armste lagen van het land behoort, die opgroeide met zijn oma, een oude weduwe. Voor de schilder was dit een kans om een vorm van particuliere ontwikkelingshulp te combineren met een artistieke symboliek: het lot van mensen die in postkoloniale gebieden leven, door hun armoede verstoken van de meest elementaire levensbehoeften, in een land dat berucht is om zijn corruptie, en toch: in een continent waar de mensheid haar spectaculaire ontwikkelingen begon, de geboorte van de soort. Vandaar een aantal schilderijen die de jongen naar een hoger niveau tillen, maar ook een portret van de oude weduwe die zoveel moeite heeft gedaan voor het kind, door hem, na het verkeersongeval waarbij zijn ouders om het leven kwamen, en ondanks de beperkte middelen, zo goed mogelijk te laten opgroeien. Het kleine portret van de grootmoeder, **Jajja**, is geselecteerd voor de MOD Portrait Exhibition in 2022 in Zaragoza, waarna het zal worden opgenomen in de jaarlijkse tentoonstelling van MEAM (Museu Europeu d'Art Modern) in Barcelona.

Jajja is geselecteerd voor Modportrait Exhibition 2022, Zaragoza, Spanje.

In 2020 Heldens took upon himself to support a young orphan in Uganda, belonging to the poorest strata of the country, growing-up with his grandma, an old widow. For the painter this was an opportunity to combine a form of private development aid with an artistic symbolism: the plight of people living in postcolonial areas, their poor deprived of the most basic necessities, in a country notorious for its corruption, and yet: the place where humanity began its spectacular developments, the birth of the species. Hence a number of paintings which lift the boy onto a level of dignity, but also including a portrait of the old widow who invested so much efforts in the child, after the traffic accident which killed his parents, and in spite of the restricted means, to have him growing-up as best as she could. The small portrait of the grandmother, **Jajja**, has been selected for the MOD Portrait Exhibition in 2022 in Zaragoza, after which it will be included in the annual exhibition of MEAM (Museu Europeu d'Art Modern) in Barcelona.

Jajja is selected for Modportrait Exhibition 2022, Zaragoza, Spain

The Icing on the Cake, 45 x 45 cm, 2021

His Royal Highness, 45 x 45 cm, 2021

Weltschmerz, 65 x 45 cm, 2016

Still I Rise / Sylvana Simons

Dit is een kleurrijk 'statieportret' van een bekende politicus, leider van de antiracisme-partij Bij1, die pleit voor hervorming van sociale structuren die nog steeds discriminatie instandhouden. Omdat ze duidelijk voor haar mening uitkomt, en een uitgesproken voorvechter is van mensenrechten en de rechten van minderheden, stuit ze op veel weerstand, wat haar rol in de Nederlandse politiek des te opvallender maakt. Haar rol in verschillende emancipatieprocessen wordt gesymboliseerd door de regenboogkleuren op de achtergrond, die bijna het hele doek domineren; we zien Simons in één van haar welsprekende toespraken waarom ze bekend staat. De spiegel toont één van de demonstraties waaraan ze heeft deelgenomen. De titel van het schilderij is ontleend aan het bekende gedicht van Maya Angelou, een inspirerende hymne over het lot van de onderdrukten.

This is a kind of colourful 'state portrait' of a well-known politician, leader of the anti-racism party Bij1, which advocates a reform of social structures which fail to prevent serious discrimination. Because she will clearly ventilate her opinions, and is a forthright defender of human rights and the rights of minorities, she meets a lot of resistance, which makes her role in Dutch politics all the more visible. Her role in various emancipation processes is symbolized by the rainbow colours in the background, almost dominating the canvas; Simons is 'caught' in one of her eloquent speeches for which she is famous. The mirror shows one of the demonstrations in which she has taken part. The title of the painting is taken from the well-known poem by Maya Angelou, an inspirational hymn about the plight of the down-trodden.

Still I Rise, 130 x 80 cm, 2021

Schilderijen 1974-2022

De volgende pagina's bieden een globaal overzicht van het werk van Wim Heldens, van de eerste perioden tot en met zijn meest recente schilderijen.

The next pages offer an overall view of Wim Heldens' work, from the first periods till and including his most recent paintings.

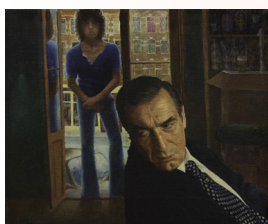
Dorm Room

1974
30 x 20 cm
Private collection, USA

Burried alive

1977
60 x 70 cm

Lost in Transition

1975
20 x 30 cm
Private collection, The Netherlands

Wil

1977
70 x 80 cm
Private collection, The Netherlands

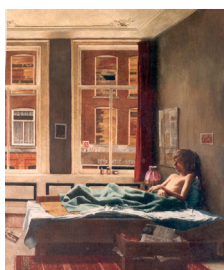
Peter

1975
60 x 70 cm
Private collection, Scotland

Couple

1978
70 x 100 cm
Private collection, The Netherlands

Robbie

1976
50 x 60 cm
Private collection, The Netherlands

Fred & Jo

1978
70 x 120 cm
Private collection, Taiwan

Vormgeving	Design:	Jan van Stralen, Groningen
Tekst	Text:	John Borstlap, Amsterdam
Drukwerk	Printing:	Scholma Print & Media, Bedum
Bindwerk	Binding:	Binderij Abbringh bv, Groningen
Oplage	Edition:	Maart/March 2022, edition of 500
Uitgever	Publisher:	Studio van Stralen, Noorderstationsstraat 40, 9717 KP Groningen, 06 26 330655, svs@studiovanstralen.nl
ISBN	ISBN:	978-90-77927-36-3

Galerie MooiMan male-art, Groningen

www.mooi-man.nl

galerie@mooi-man.nl

Copyright © 2022 Studio van Stralen, Groningen, Wim Heldens, Amsterdam, teksten John Borstlap, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any format or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Dit boek is uitgegeven ter gelegenheid van de onthulling van 'Still I rise' in de stand van galerie MooiMan op de First Art Fair in Amsterdam, maart 2022.

Eerder verschenen/Published before:

- MM1 **Salifu**, Jan Mattheus de Grauw, 2010, ISBN 978-90-77927-11-0
- MM2 **het model de schilder en zijn werk**, Peter Colstee, 2011, ISBN 978-90-77927-15-8
- MM3 **Dubbelaars/Doubles, 50 + 1 males; Dressed - Undressed**, Ewoud Broeksma, 2012, ISBN 978-90-77927-16-5
- MM4 **Beelden/Sculptures**, Marcel Julius Joosen, 2013, ISBN 978-90-77927-19-6
- MM5 **Asylum**, Alexander Kargaltsev, 2013, ISBN 978-90-77927-20-2
- MM6 **Si, Quiero**, Gonzalo Orquín, 2014, ISBN 978-90-77927-21-9
- MM7 **Radiant Affinities, The Life and Work of Cornelius McCarthy**, Peter Dobson, 2015, ISBN 978-90-77927-23-3
- MM8 **Kijk mij eens! 100 portretten van homomannen in beeld en tekst**, Jaap de Jonge, 2015, ISBN 978-90-77927-24-0
- MM9 **Dubbelaars/Doubles, 51 + 2 males; Dressed - Undressed**, Ewoud Broeksma, 2016, ISBN 978-90-77927-26-4
- MM10 **House of Boys, Erotic drawings**, Hannes Steinert, 2017, ISBN 978-90-77927-28-8
- MM11 **Ausgetanzt, Cartoons & Comic Strips**, Hannes Steinert, 2021, ISBN 978-90-77927-34-9